

Září 2025
POD LAKEI

Studijní okénko

Přečti mě

Beauty

Praha 2025

Komiks

Emočník

Bezpečně online

Rozhovor s absolventem

Redakce sport

Borec na konec

Studijní okénko:

Tipy pro úspěšný start maturantů

Nový školní rok je tu – a s ním i ta magická věta: „Letos maturuju.“ Možná ti to zní děsivě, ale neboj. Maturita není strašák, když na ni půjdeš chytře, s rozvahou a včas. Tady je pár tipů, jak odstartovat maturitní rok s přehledem - a hlavně bez zbytečného stresu.

1. Začni s plánem, ne s panikou

Hned na začátku roku si napiš termíny zkoušek, písemek, přihlášek a maturitních částí. Udělej si přehled, kdy tě co čeká, a rozvrhni si, co je potřeba zvládnout do Vánoc a co necháš na jaro.

Malý tip: zkus aplikaci jako Notion, Google Calendar nebo klasický diář – důležité je, že plán bude přehledný a realistický.

2. Opakuj chytře, ne zpaměti

Místo biflování se snaž pochopit souvislosti. Pomáhá shrnout si látku do myšlenkových map, kartiček nebo krátkých přehledů. Pokud tě baví technologie, využij aplikace typu Quizlet nebo Anki – opakování formou testů ti ušetří čas i nervy.

3. Vyvažuj školu a odpočinek

Stres je největší nepřítel každého maturanta. Proto nezapomínej na přestávky, pohyb a spánek. I krátká procházka nebo oblíbená hudba po učení ti pomůže udržet hlavu čistou.

Neplatí „čím víc hodin se učíš, tím lépe“. Platí „čím lépe si to zorganizuješ, tím víc si zapamatuješ“.

4. Ptej se, spolupracuj, sdílej

Neboj se požádat o pomoc – ať už učitele, spolužáky nebo kamarády. Někdy stačí, když ti někdo vysvětlí jednu větu jinými slovy, a najednou ti to celé docvakne. Skvěle fungují i studijní skupiny – motivujete se navzájem a učení je hned snesitelnější.

5. Motivace – najdi svůj „proč“

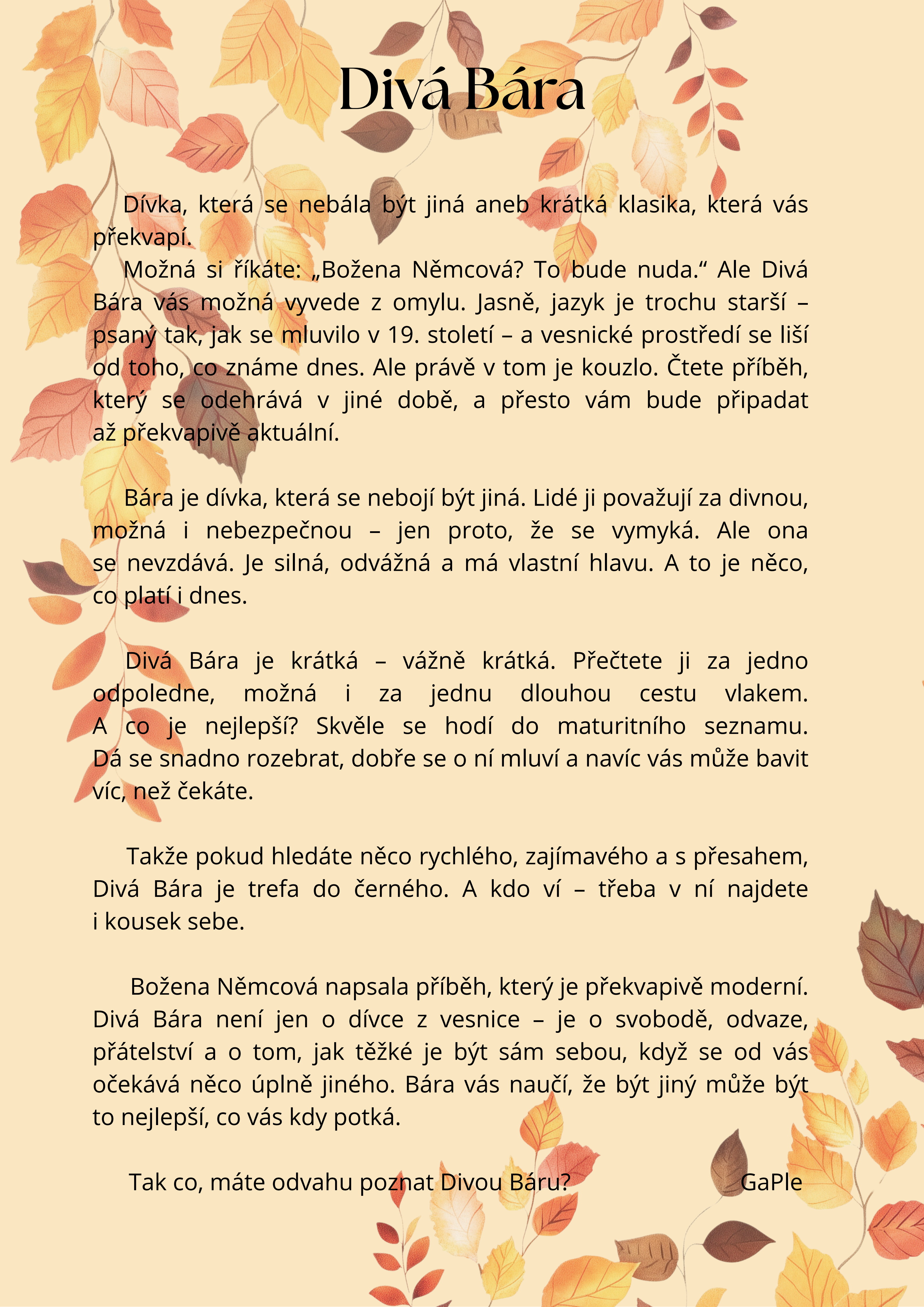
Maturita není jen o známce. Je to závěr jedné kapitoly a začátek nové – ať už míříš na vysokou, do práce, nebo na zkušenou do zahraničí. Každý den, kdy se něco naučíš, tě posouvá blíž k tvému cíli. Najdi si proto vlastní důvod, proč to děláš – a připomínej si ho, kdykoli ztrácíš chuť pokračovat.

Shrnutí:

Maturitní rok není sprint, ale maraton. Začni pomalu, ale jistě. Buď organizovaný, mysli na sebe a nezapomeň – nejde o to mít všechno perfektní, ale jít krok po kroku kupředu.

NatT

Divá Bára

Dívka, která se nebála být jiná aneb krátká klasika, která vás překvapí.

Možná si říkáte: „Božena Němcová? To bude nuda.“ Ale Divá Bára vás možná vyvede z omylu. Jasně, jazyk je trochu starší – psaný tak, jak se mluvilo v 19. století – a vesnické prostředí se liší od toho, co známe dnes. Ale právě v tom je kouzlo. Čtete příběh, který se odehrává v jiné době, a přesto vám bude připadat až překvapivě aktuální.

Bára je dívka, která se nebojí být jiná. Lidé ji považují za divnou, možná i nebezpečnou – jen proto, že se vymyká. Ale ona se nevzdává. Je silná, odvážná a má vlastní hlavu. A to je něco, co platí i dnes.

Divá Bára je krátká – vážně krátká. Přečtete ji za jedno odpoledne, možná i za jednu dlouhou cestu vlakem. A co je nejlepší? Skvěle se hodí do maturitního seznamu. Dá se snadno rozebrat, dobře se o ní mluví a navíc vás může bavit víc, než čekáte.

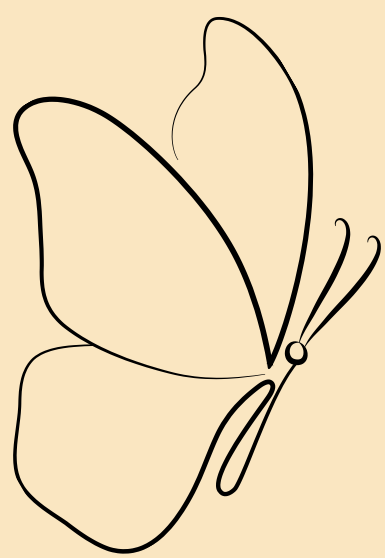
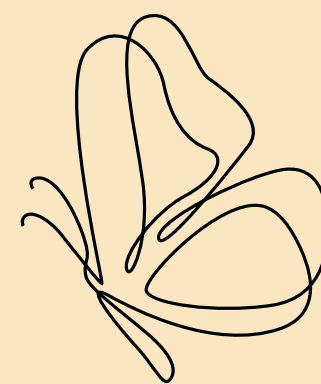
Takže pokud hledáte něco rychlého, zajímavého a s přesahem, Divá Bára je trefa do černého. A kdo ví – třeba v ní najdete i kousek sebe.

Božena Němcová napsala příběh, který je překvapivě moderní. Divá Bára není jen o dívce z vesnice – je o svobodě, odvaze, přátelství a o tom, jak těžké je být sám sebou, když se od vás očekává něco úplně jiného. Bára vás naučí, že být jiný může být to nejlepší, co vás kdy potká.

Tak co, máte odvahu poznat Divou Báru?

GaPle

Back to School líčení:

svěží, přirozené a sebevědomé

Prázdniny utekly jako voda a s návratem do školy přichází i chuť na nový začátek – nejen ve známkách, ale i v tom, jak se cítíš a vypadáš. „Back to school“ líčení je skvělý způsob, jak dodat svému vzhledu šmrnc, aniž bys to přehnala. V šatně nebo lavici totiž nejlépe vynikne **přirozenost a svěžest**.

Pleť – lehká a zářivá

Začni péčí o pleť. Krém a SPF jsou základ. Místo těžkého make-upu zkus BB krém nebo tónovací krém, který sjednotí tón pleti, ale nechá ji dýchat. Pokud máš kruhy pod očima nebo drobné nedokonalosti, sáhni po korektoru. Trocha transparentního pudru zabrání lesku, ale zachová přirozený vzhled.

Tváře – nádech zdraví

Lehká tvářenka v odstínu broskve nebo růže dodá svěží a odpočatý look. Pokud máš ráda trochu jiskry, přidej decentní rozjasňovač na vršek lícních kostí nebo špičku nosu – vypadá to jako dotek slunce.

Oči – jemné, ale výrazné

Do školy se hodí přirozené tóny očních stínů – béžová, hnědá, růžová nebo šampaň.

Řasy

Zvýrazni jednou vrstvou řasenky, která je oddělí, ale neudělá efekt umělých řas. Pokud chceš, můžeš lehce zvýraznit obočí gelem nebo tužkou – dodá obličejí rámec.

Rty – přirozené a hydratované

Zapomeň na těžké matné rtěnky. Do školy se hodí balzám s tónem barvy, lesk nebo tinted lip oil. Nejenže vypadají přirozeně, ale také hydratují.

Bonus: Vůně a sebevědomí

Nakonec nezapomeň na jemný parfém nebo tělový sprej – něco svěžího a lehkého, co ti dodá sebevědomí, ale neobtěžuje ostatní.

Tip: Nejkrásnější make-up je stejně ten, který ti dodá pohodu a sebejistotu. Usměj se, zvedni hlavu a užij si nový školní rok naplno!

NatT

Praha 4. C + 4. A

Začneme nejdříve 4. C, která oproti 4. A vyrazila do Prahy už 17. 9. 2025. Do nohou se jim dostalo 60 kilometrů – a některým i víc, z čehož mají naši tělocvikáři určitě radost. První den jim téměř celý zabrala cesta vlakem. Jen co se našli na „Hlaváku“, šli se ubytovat, aby s nadšením zjistili, že pokoje ještě nejsou připravené.

Vyrazili tedy objevovat krásy Prahy. Dorazili do galerie na Kampě, kde byl připravený program. A i když výklad nebyl na Oskara, výstava uměleckých děl Františka Kupky, plná barev a abstrakce, za to rozhodně stála. Součástí programu byl i workshop, při kterém si žáci vyzkoušeli abstrakci z plastových fólií, které si odnesli domů. Cestou se zastavili u Tančícího domu a Lichtenštejnského paláce, kde jim spolužáci přednesli odborný výklad k dané architektonické památce. Poté následovala pauza na večeři a příprava do divadla.

Atmosféra během celého představení byla tak napjatá, že si pár žáček i vyděšením zaječelo – což rozesmálo i vedle sedící a pobavilo herce. Celé představení třída odměnila potleskem ve stoje, takže pochybnosti nebyly na místě. Noc v muzeu se dala přežít jen díky tomu, že nikdo nebyl na pokoji s číslem 22 (jinak by asi neusnuli – také díky ujištění znalé matematikářky, že duchové neexistují).

Další den putovali směrem ke „Staromáku“, orloji a kostelu sv. Mikuláše – opět s výkladem spolužáků. Následovaly lodičky, Muzeum Karlova mostu a konečně i slavný Karlův most. Tam byl výklad sice zajímavější a delší, ale přístup by mohl být přiměřenější věku. Po pauze na oběd zamířili k Letohrádku královny Anny, Zpívající fontáně, Oranžerii, Míčovně, Pražskému hradu, Schwarzenberskému paláci, Chrámu sv. Víta, Malostranskému náměstí a Valdštejnským zahradám, kde se zaposlouchali do folklorní hudby z Hanácka. Tam se od hlavní skupiny oddělilo pár lidí, kteří zamířili do Národního divadla na Dvořákovu Rusalku. Zpět na hotel se vrátili plní dojmů – a málem z toho opět nespali.

Třetí den se loučili s matičkou Prahou u Stavovského divadla, Karolina, Ovocného trhu, Domu U Černé Matky Boží, Prašné brány, Obecního domu i u náměstí Republiky. Celý poslední společný výlet vytvořil spoustu krásných, nezapomenutelných chvil, na které budou na slezinách za XY let vzpomínat.

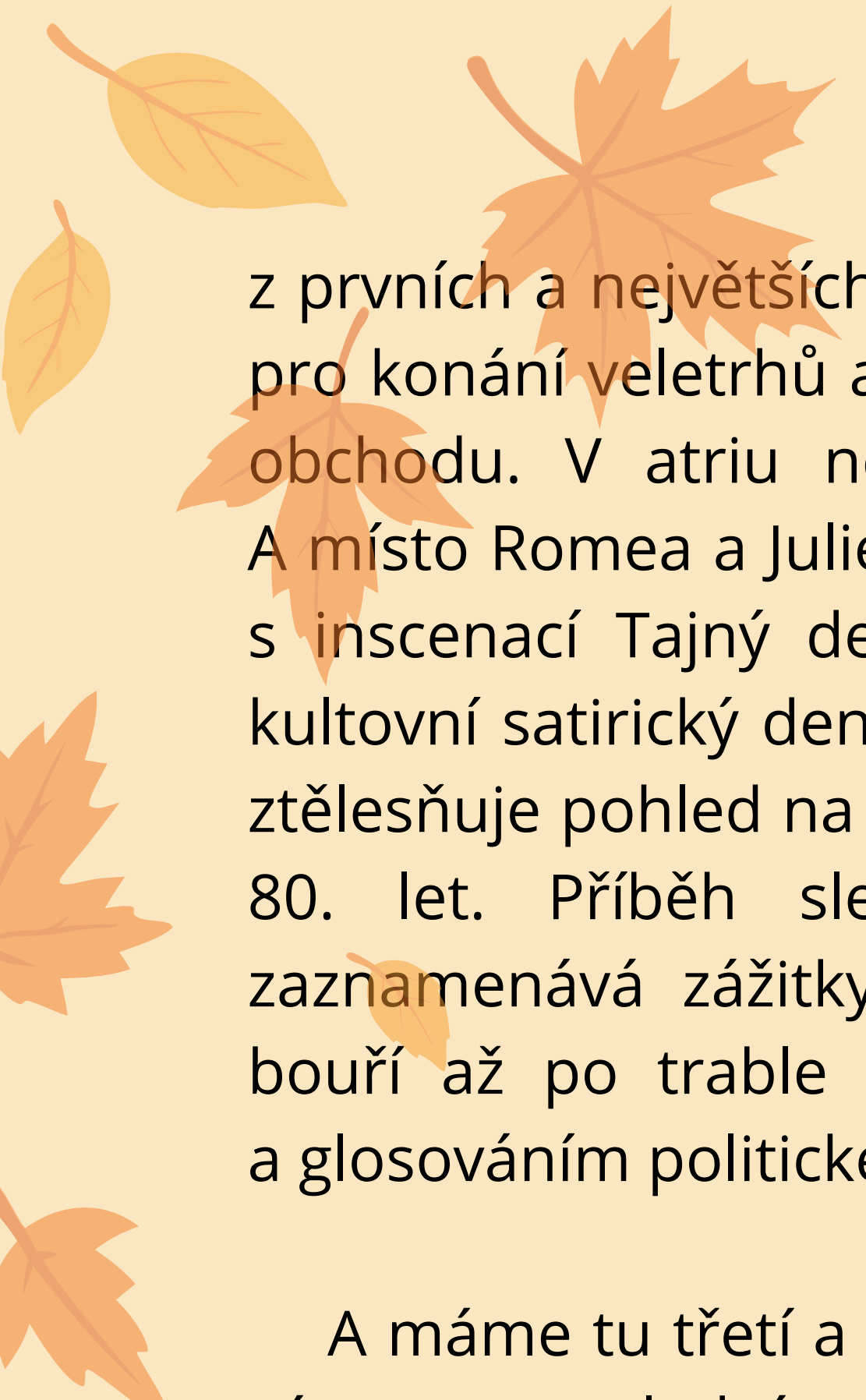
Jak jsem již zmiňovala, 4. A čekala historická Praha až později – konkrétně 29. 9.–1. 10. 2025.

Cesta vlakem utekla jako voda. Někteří jeli už z Boskovic, jiní se připojili až později. Sraz jsme měli na hlavním nádraží.

První den jsme nechali kufry v hotelu, a protože jsme byli vyhládlí z cesty, museli jsme se posilnit obědem, abychom zvládli projít Královskou cestu – historickou slavnostní trasu v Praze, kterou v minulosti využívali čeští panovníci pro korunovační průvody. Dnes slouží jako významná turistická trasa spojující Pražský hrad se Starým Městem. Po prohlídce Valdštejnských zahrad, v nichž sídlí i Senát České republiky, jsme se vyfotili u proslulé umělé krápníkové stěny s grottami. Potom jsme došli k Letohrádku královny Anny, Míčovně - a zamířili do areálu Pražského hradu, kde jsme vyšli téměř 300 schodů v jižní věži chrámu sv. Víta. Odměnou nám byl nevšední výhled na celou Prahu. Potom jsme navštívili Zlatou uličku se všemi jejími půvabnými domečky a někteří z nás prozkoumali i věž Daliborku. Zdá se to málo, ale ten den jsme byli ušlapaní jako minulý rok na turistáku.

V úterý se nám zkazily plány. Na programu měla být šlapadla a Divadlo ABC s nabídkou Shakespearova Romea a Julie, ale hvězdy nám nepřály – u sochy svatého Václava jsme zjistili, že herečka onemocněla. Pochopitelně jsme truchlili nad pomyšlením, že neuvidíme Zdeňka Piškulu v roli Romea.

Nicméně i tak jsme se mohli těšit na Muzeum iluzí Pavla Kožíška, které můžu doporučit každému, kdo Prahu navštíví. Kromě toho jsme viděli Veletržní palác – budovu v pražských Holešovicích, jednu

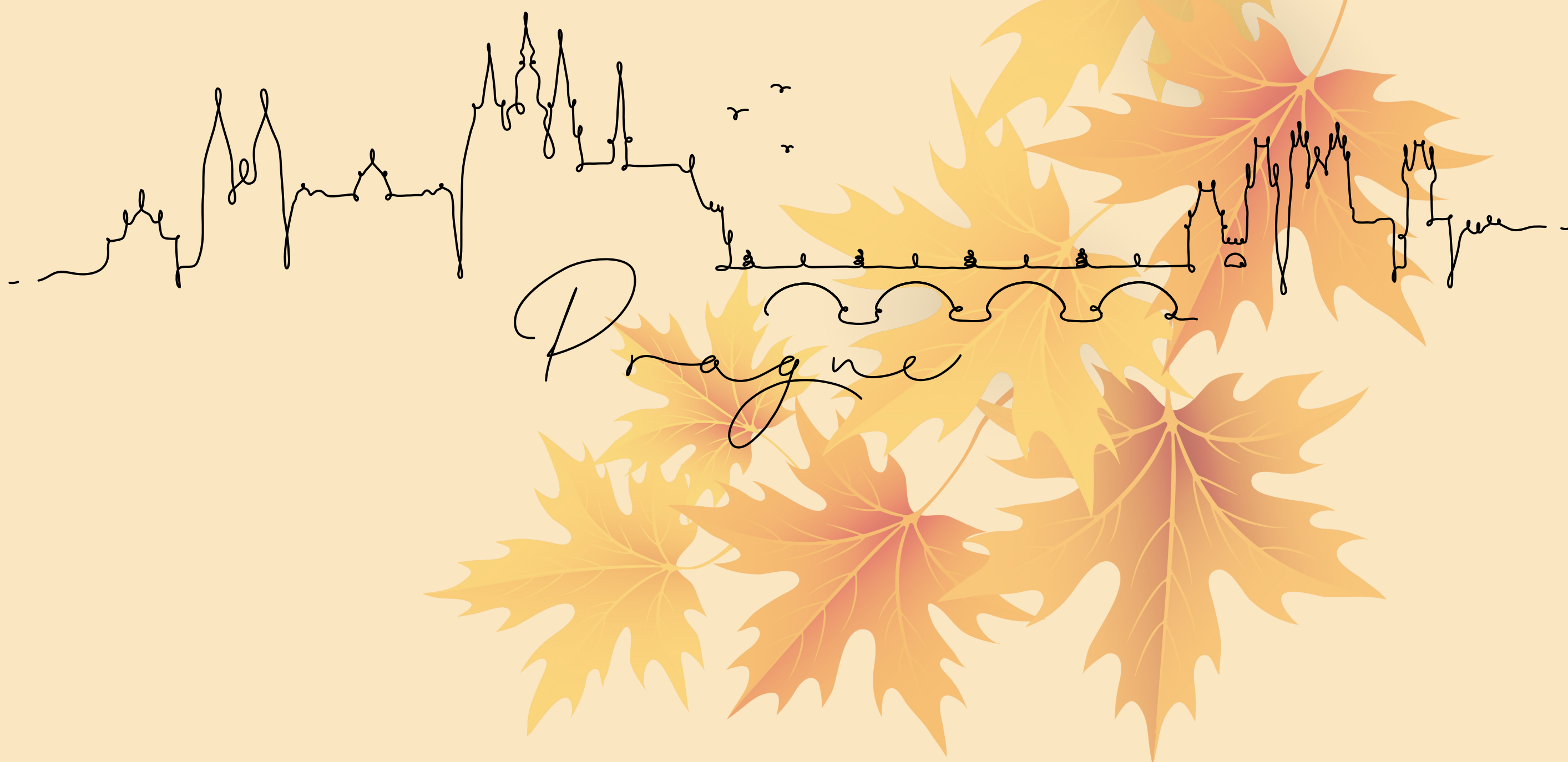

z prvních a největších funkcionalistických staveb Prahy. Byla určena pro konání veletrhů a později se stala sídlem podniků zahraničního obchodu. V atriu nejvyššího patra paláce jsme se oztužkovali. A místo Romea a Julie jsme měli tu čest navštívit Divadlo v Dlouhé s inscenací Tajný deník Adriana Molea ve věku 13 a třičtvrtě – kultovní satirický deník od britské autorky Sue Townsendarové, který ztělesňuje pohled na život a problémy dospívajícího chlapce v Anglii 80. let. Příběh sleduje Adriana, který si ve svém deníku zaznamenává zážitky – od rodinných problémů a hormonálních bouří až po trable s pletí – v kombinaci s britským humorem a glosováním politického dění.

A máme tu třetí a poslední den – středu, ve znamení Neviditelné výstavy a poslední procházky Prahou. Někteří z nás odjeli už kolem dvanácté s paní učitelkou Hrubou a bývalou paní učitelkou Palovou (kvůli rozloučení s paní vychovatelkou Pitnerovou), jiní vyrazili s paní učitelkou Pléhovou až kolem druhé.

Závěrem děkujeme paním učitelkám, že s námi výlet přežily – a snad si ho užily stejně jako všichni čtvrtáci.

TerKi

KOMIKS

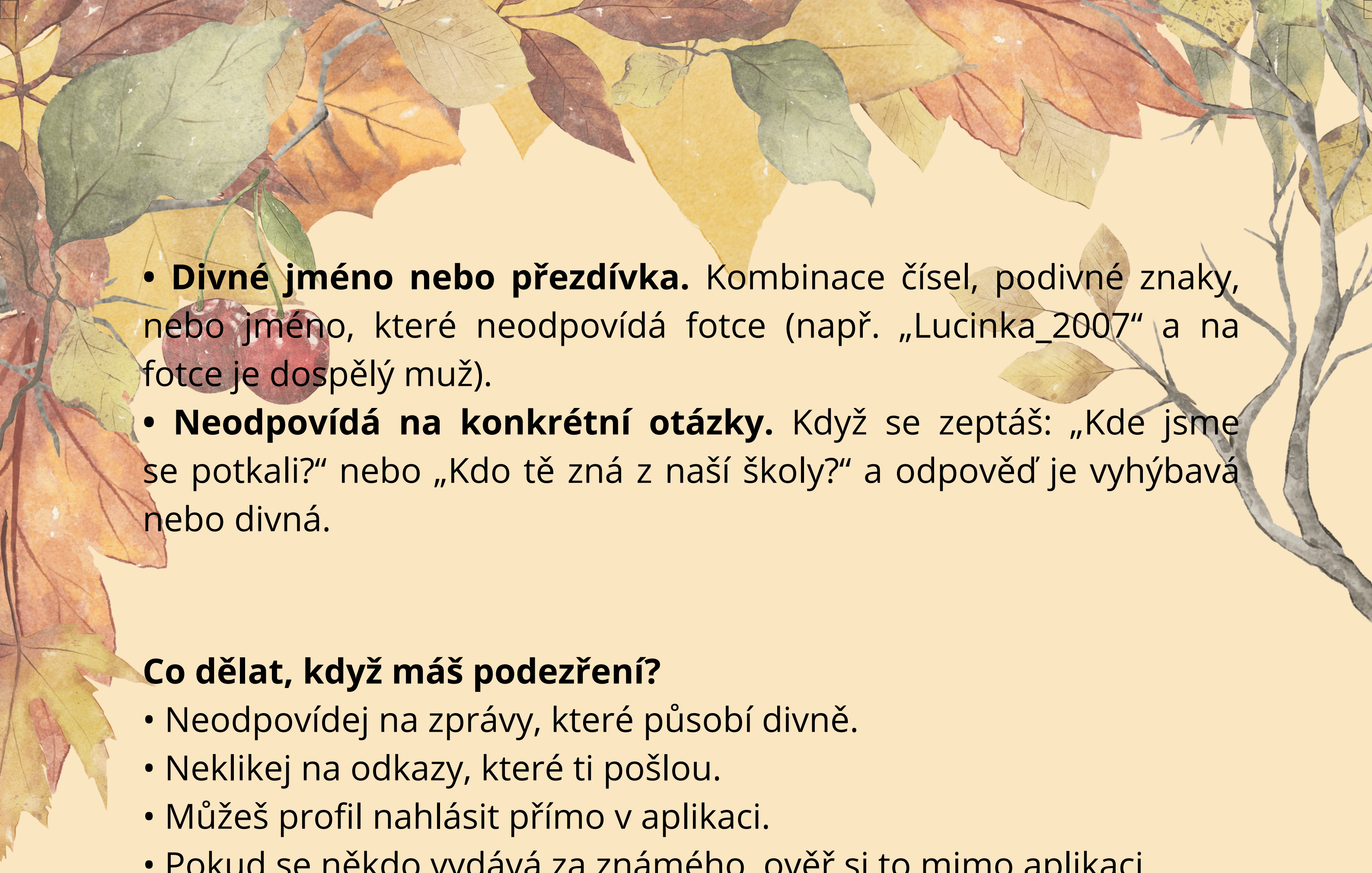

JAK POZNAT FALEŠNÝ PROFIL NA SOCIÁLNÍCH SÍTÍCH?

Falešné profily se objevují na Instagramu, Snapchatu, Facebooku i jinde. Můžou vzniknout kvůli vtípku, ale často jde o podvod, manipulaci nebo snahu získat důvěru a osobní informace.

Typické znaky falešného profilu:

- **Profilová fotka** Pokud se fotka často mění, působí až moc dokonale, nebo úplně chybí, může jít o falešný profil. Zkus ji ověřit pomocí Google Lens nebo TinEye – možná zjistíš, že je kradená nebo použitá na více účtech.
- **Málo příspěvků, hodně sledujících.** Účet má tisíce followerů, ale jen pár fotek nebo žádné komentáře. Může jít o koupené nebo falešné sledující.
- **Podivné zprávy nebo komentáře.** Falešné profily často píšou zprávy typu „Ahoj, můžeme si psát?“ nebo „Vyhrál/a jsi soutěž“. Komentáře bývají obecné, neosobní nebo působí jako automaticky generované.
- **Podezřele aktivní nový účet** Profil vznikl teprve nedávno, ale už má stovky sledujících, komentářů nebo lajků. Taková aktivita může být uměle vytvořená, aby působil důvěryhodně.
- **Bio bez smyslu nebo příliš obecné** Např. „Love life“, „Just me“, „Snap: xyz123“ – bez konkrétních informací, často kopírované nebo generické.
- **Sdílení podezřelých odkazů** Např. „Podívej se na tohle video“ s linkem, který vede mimo známé platformy. Může jít o pokus získat tvoje data nebo přístup k účtu.

-
- **Divné jméno nebo přezdívka.** Kombinace čísel, podivné znaky, nebo jméno, které neodpovídá fotce (např. „Lucinka_2007“ a na fotce je dospělý muž).
 - **Neodpovídá na konkrétní otázky.** Když se zeptáš: „Kde jsme se potkali?“ nebo „Kdo tě zná z naší školy?“ a odpověď je vyhýbavá nebo divná.

Co dělat, když máš podezření?

- Neodpovídej na zprávy, které působí divně.
- Neklikej na odkazy, které ti pošlou.
- Můžeš profil nahlásit přímo v aplikaci.
- Pokud se někdo vydává za známého, ověř si to mimo aplikaci.
- Zablokuj podezřelý účet, aby ti nemohl dál psát nebo sledovat tvůj profil.
- Nesdílej osobní informace, dokud si nejsi jistá, komu je posíláš.

Krij

Emočník

Nooo...dneska mám radost z toho, že jsem se hezky vyspinkala a máme kratší vyučování. Takže dnešek bude fakt dobrej den. A našťvalo mě, že hodiny ze dneška hodili na zítřek - takže, zítra to bude dost náročný.

Pilná studentka po zimním spánku

V týdnu jsem jela po dlouhé době za svýma příbuznýma do Hradce a bylo moc fajn je zas po dlouhé době vidět. Ne přímo našťvalo, ale dost mě rozhodilo, že jsme málem nabourali, když jsme jeli potmě zpátky, to bylo dost náročné.

Přeživší z autonehody

Našťval mě přístup kamaráda, protože jsme se na něčem dohodli a on udělal úplnej opak. Takže jsem to pak musel nějak zachránit, ale už jsme si to ujasnili a je to v pohodě... Radost mám z toho, jak jsme to fakt dobře zachránili.

Kámoš do nepohody

Nevim...chtěla jsem se včera učit, ale pak jsem zjistila, že jsem si, já šikulka, nechala učebnici a sešit ve skříňce.

Takže dneska velkej test a já tele nula vědomostí... Mám radost z kytičky, co jsem dostala od přítele.

Přijel a jen tak mi dal kytičku. To od něj bylo moc hezký.

Studentka láskou zapomnětlivá

AT

Rozhovor s absolventem – Lucie Hloušková

Dobrý den, mohla byste nám na začátek říct něco o sobě?

Dobrý den, jmenuji se Lucie, jsem máma dvou úžasných dětí a jsem samoživitelka. Studovala jsem Střední Pedagogickou školu v Boskovicích, obor Předškolní a mimoškolní pedagogika, maturitní ročník 2008.

Co vás přivedlo právě ke kariéře svatební asistentky? Byl to sen už od školy, nebo spíš náhoda?

Byla to tak nějak náhoda. Po škole jsem dostala místo ve školní družině. Velmi brzy jsem otěhotněla a po mateřské jsem našla práci v gastronomii, tam je práce vždy. Po nějaké době jsem se vypracovala na pozici provozní a tehdy to začalo, skrytý talent, jak tomu říkají jiní. Čím víc svateb v této pozici, tím víc jsem chápala, že ta děvčata často potřebují pomoc a podporu třetí strany. Tlak na sebe sama a tlak rodiny je často pro ně spíše zátěž než objektivní pomoc.

Jak vypadá váš typický den, když připravujete svatbu?

Není to jen den. Je to dlouhý proces, někdy i několikaměsíční. S budoucími manželi se vidíme na schůzkách a komunikujeme i přes telefon. Prvně se musí vše naplánovat: Co, kde, kdy, jak a s kým... Potom se vše zařídí a obvolá. Potom začíná zábavná část, ladění dle představ. Každý jsme jiný s jinými představami. Myslím, že se mi dobře daří naladit se na každého a splnit jeho požadavky. Tohle mi přináší obrovskou radost, když vidím, že důvěra do mě vložená udělá radost a splní se někomu sen.

Jaká byla vaše nejpamátnější (nebo nejzajímavější) svatba, kterou jste pomáhala zorganizovat?

Pamatuji si všechny svatby. Každá je originál a jsou něčím zajímavé. Někdy člověk pomůže z dobré vůle, aniž by musel, a lidi ho pomluví, i když bez zásahu by tam byli dodnes. Není to sice hezké, ale patří to k tomu, co člověk dělá. Občas se něco nepovede.

Měli jsme nízké průlety stíhaček a vojenských vrtulníků - a to je nezapomenutelné, ale psssst. Kamiony, co zatarasily průjezdy, střelba z kanónu. Nezapomenutelné jsou maminky. Otec nevěsty, který odjížděl v poutech. Rozbitý svatební dort, spravili jsme...nikdo nic nepoznal. A spoustu jiného. To nejlepší je, jak se s manželi setkávám a vždy s úsměvem zavzpomínáme.

Jaké dovednosti nebo vlastnosti jsou podle vás pro tuto práci nejdůležitější?

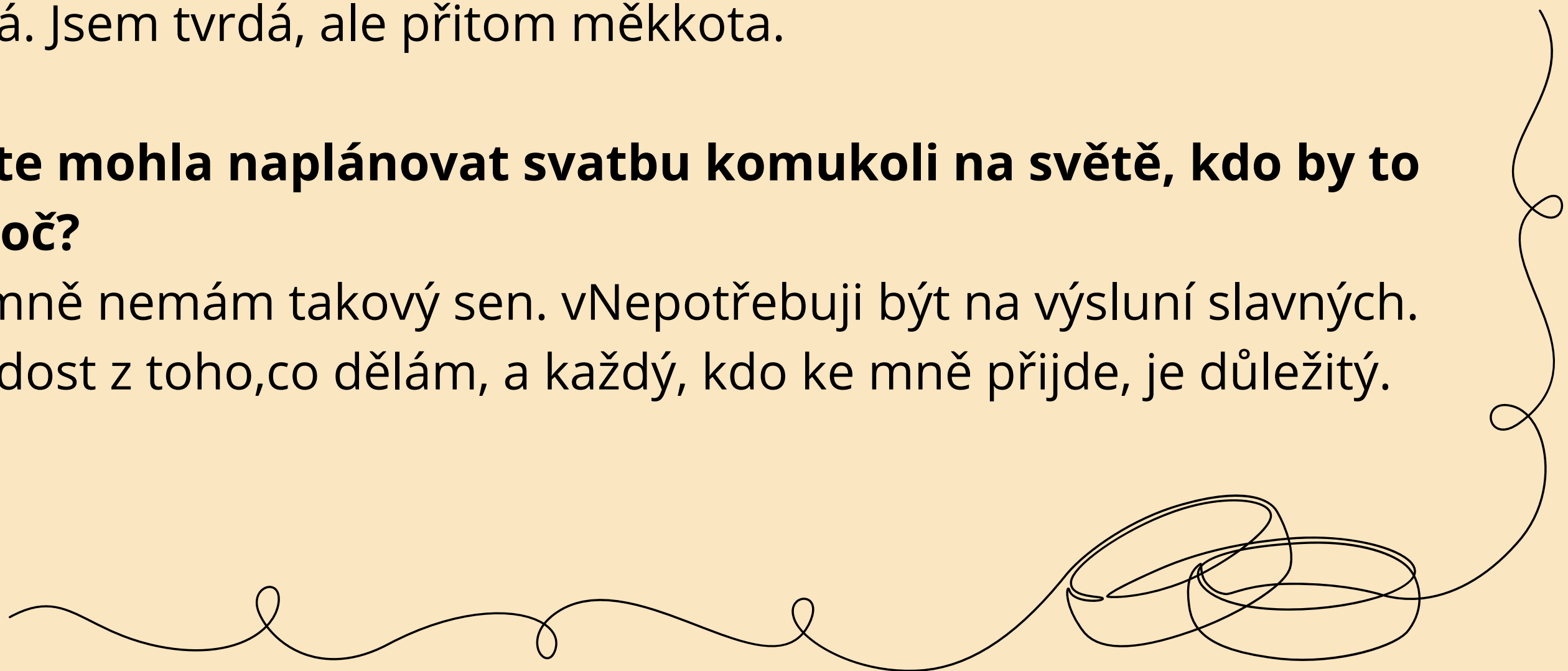
Empatie, slušnost, pokora, umění rychle reagovat na situace, které představují komplikace. Taktně zvládnout říct nevěstě pravdu, i když se jí nebude líbit, pokud ze zkušenosti vím, že to, co chce, bude pohroma. Zastávám heslo Neexistuje problém, který by se nedal vyřešit. – Ještě jsem žádný nenašla.

S jakými problémy se při organizování svateb nejčastěji setkáváte a jak je řešíte?

Časté je vidět, že snoubenci se rozcházejí s rodinami v tom, co chtějí. Já zastávám roli kompromisu, kdy si vyslechnu obě strany a nabízím řešení do doby, než se shodnou. Nebo jsem ten zlý element, který se postaví za snoubence (ve vší slušnosti). Zvládám být ta zlá. Jsem tvrdá, ale přitom měkkota.

Kdybyste mohla napláňovat svatbu komukoli na světě, kdo by to byl a proč?

Upřímně nemám takový sen. vNeopotřebuji být na výsluní slavných. Mám radost z toho,co dělám, a každý, kdo ke mně přijde, je důležitý.

Na co ze studia na naší škole nejraději vzpomínáte a co vám dalo do života?

Vzpomínám na vše. Přijímačky a nezapomenutelný diktát paní profesorky Vaněrkové. Byl to asi můj nejlépe napsaný diktát v životě. Na zimu při přecházení do přístavby a na ořešák na dvoře. Učitelé byli fajn. Do mé práce vnesli empatii a umění mluvit s lidmi. Psychologie...

Je něco, co byste ráda vzkázala našim studentům/studentkám?

Ať budete dělat cokoli, dělejte to s citem a otevřenou myslí. Dívejte se na věci a situace ze tří stran, ne jen ze svého pohledu. Beze strachu rozvíjejte talent a možná objevíte další.

ZuzCh

lucie.svat.asistentka@email.cz

736 703 807

www.svatbyslucii.cz

Okresní volejbalový turnaj středních škol

Vybojované 2. místo

V úterý 7. 10. 2025 se naše škola zúčastnila okresního volejbalového turnaje středních škol na boskovickém gymnáziu a rozhodně se bylo na co dívat! Do boje o nejlepší umístění naše škola nasadila hned 2 dívčí týmy, A tým a B tým. Na turnaji naše týmy kromě vzájemného zápasu změřily síly i s dalšími soupeři, kterými byli Gymnázium Rájec-Jestřebí, SŠ Boskovice, Gymnázium Blansko a následně ve finále Gymnázium Boskovice, proti kterému nastoupil náš A tým.

Průběh turnaje nám zhodnotila žákyně Aneta Hronová ze 4. A: „Náš A tým předvedl výborné výkony a po sérii napínavých zápasů jsme dokázaly porazit všechny soupeře a tím jsme se dostaly až do samotného finále. Celý tým jsme poskládaly z volejbalistek, které hrají několik let volejbal závodně, a tudíž nám stačilo se na pár trénincích jen sehrát. A to se nám, myslím, povedlo. Krásně uhrané, zakončené a vybojované sety. Troufám si říct, že jsme ani nebyly tolik ve stresu jako třeba ve finále, kde jsme byly pod tlakem, a tím jsme zbytečně chybovaly. Bohužel finálový zápas, na kterého jsme dostaly silného soupeře, tak skončil naší porážkou. Je to škoda, protože jsme měly motivaci a jasný cíl – dostat se do finále a porazit boskovické gymnázium. Nepovedlo se, ale příští rok to vyjde.“

I přes finálovou porážku si náš tým zaslouží velké uznání za bojovnost, týmového ducha a skvělou reprezentaci školy. Celý turnaj se nesl v přátelské atmosféře, což nás motivovalo, a ukázalo se, že školní volejbal má u nás skvělou úroveň i nadšené hráče. Koneckonců 2. místo je skvělý výsledek!

Děkujeme oběma našim týmům za reprezentaci naší školy, úsilí a bojovnost, se kterou do turnaje šly a zároveň gratulujeme našemu A týmu.

Elen

Borec na konec – Teodora Gulová

- **Mohla by ses prosím představit? Sebe i tvůj koníček?**

Dobry den, jmenuji se Teodora Gulová a jsem původem ze Slovenska. S folklorem se setkávám od útlého věku nejen díky starší sestře, která také hraje na cimbál.

- **Jak dlouho se věnuješ hraní na cimbál?**

Na cimbál hraji pátým rokem a sice to není lehké, ale moc mě to baví a dají se dokonce zahrát i novější písničky.

- **Jak jsi se dostala k cimbálu? Inspirovala tě tvá sestra?**

K cimbálu jsem se dostala díky svojí sestře, protože když jsem ji viděla hrát, chtěla jsem to zkusit taky.

- **Vystupuješ s cimbálem, popř. kde by tě mohli čtenáři vidět?**

Bohužel nikde moc nevystupuji, ale jednou bych určitě chtěla.

- **Sestra tě učila hrát?**

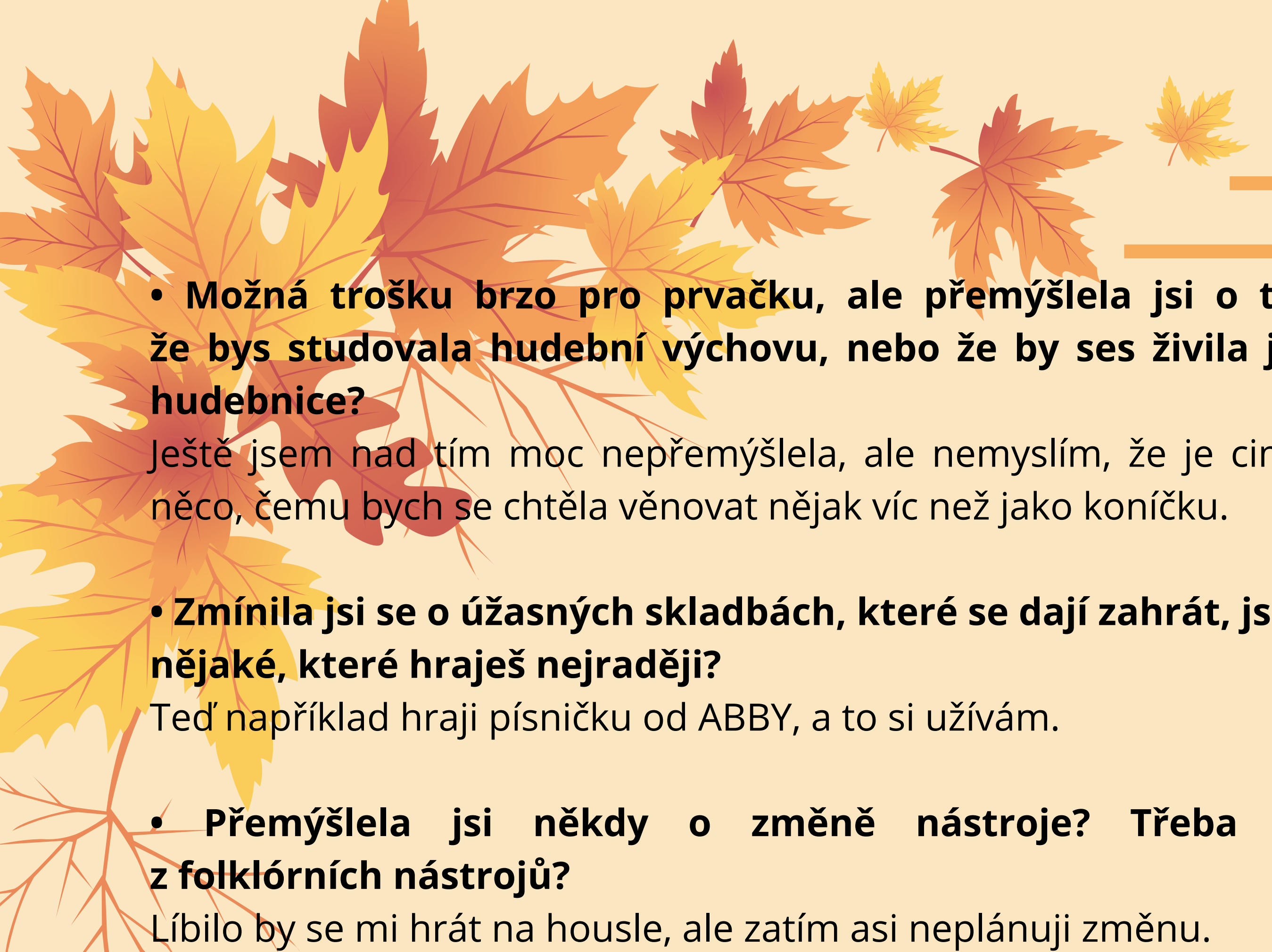
Ne, učím se v Boskovicích, ale když potřebuji poradit nebo pomoci, můžu se na ni obrátit.

- **S čím se musí potýkat člověk, co se učí hrát na cimbál/co by se chtěl naučit hrát na cimbál?**

I když už docela dlouho hraji, tak se mám pořád co učit, a není to úplně nejlehčí nástroj, ale jak už jsem naznačila, dá se na cimbál zahrát spousta úžasných skladeb.

- **Co bys poradila někomu, kdo se začíná učit na cimbál?**

Asi pevné nervy, jak jsem už říkala, je to opravdu náročné.

-
- **Možná trošku brzo pro prvačku, ale přemýšlela jsi o tom, že bys studovala hudební výchovu, nebo že by ses živila jako hudebnice?**

Ještě jsem nad tím moc nepřemýšlela, ale nemyslím, že je cimbál něco, čemu bych se chtěla věnovat nějak víc než jako koníčku.

- **Zmínila jsi se o úžasných skladbách, které se dají zahrát, jsou nějaké, které hraješ nejraději?**

Teď například hraji písničku od ABBY, a to si užívám.

- **Přemýšlela jsi někdy o změně nástroje? Třeba jiný z folklórních nástrojů?**

Líbilo by se mi hrát na housle, ale zatím asi neplánuji změnu.

- **Je něco, co bys chtěla vzkázat čtenářům?**

Chtěla bych vzkázat, že můžete dokázat téměř cokoli, stačí trénink a věřit si.

- **Děkuju, že jsi přijala pozvání k rozhovoru.**

Děkuju za příjemný rozhovor.

ODOK

